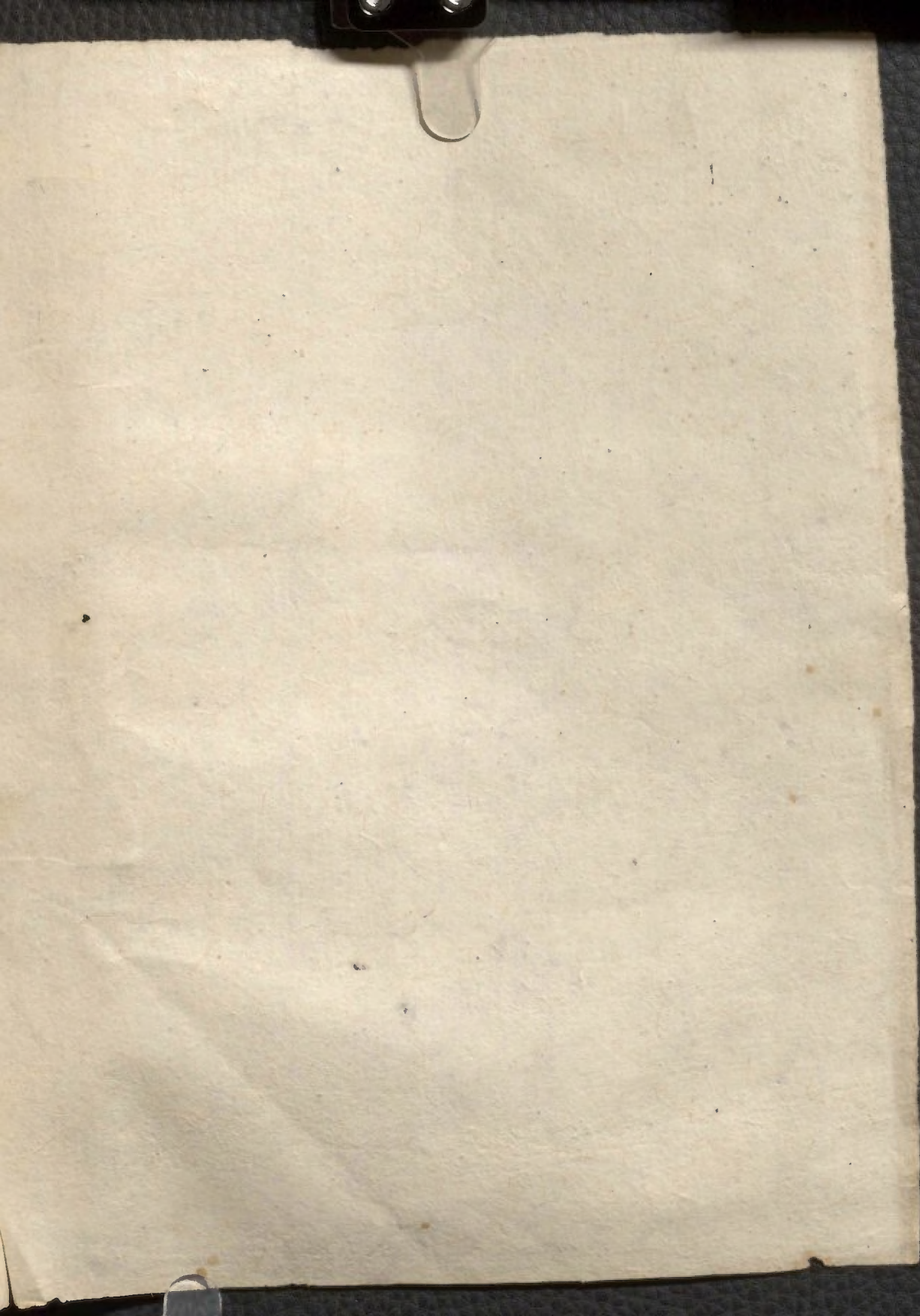

الكز و الخامس

A31/2

دسته‌های شمایان یعنی
مکرر الی غیبه کنیز
کتاب

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ

غزای نگاه دارید و بوی کار کنید و خلایک

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ

مرشما لایع جز این محرمات که یاد کرد

أَنْ تَنْتَحُوا بِأَمْوَالِكُمْ

که بگویند مالها و خویش نکاح بکاین معاوی

مُحَصِّنَاتٌ غَيْرُ مُسَافِحَاتٍ

خواهندگان پاکیزه و فزونگران نه زنا کنندگان

فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ

پس آنچه از درویشی گرفتید از آن زنان که با شما

فَاتَرَهْتُمْ أَجُورَهُنَّ فَرِيضَةً

پس بپدیدایشانرا کاینهائی ایشانرا بر سر ایشان بپوشید

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاوَيْتُمْ

وینسب بزه بر شما در آنچه از یکدیگر دیدید

بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ

پس از آنکه بپوشید از پس آنچه بر یکدیگر باشد بپوشید در سبب

اللَّهُ تَعَالَى عَنِمَا حَكِيمًا

خداوند تعالی دانای عاقل و نیکوکار است

وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا

و هر که نتواند از شما

بپوشانای تو را

۳
اَنْ يَنْجِيَكُمُ الْمُحْصَنَاتِ اَطْوَمَنَا

که بزیغ خواهد زنان از داد کردید

فَمَنْ مَّا مَلَكَتْ اِيْمَانُكُمْ

بسی زنی خواهد از لیج مالک شده است دستهای شما

مَنْ فِتْيَاتِكُمْ اَطْوَمَنَا **ط** وَاللّٰهُ

از کنیزکان شما که از ویگان اند خدای تعالی

اَعْلَمُ بِاِيْمَانُكُمْ **ط** بَعْضُكُمْ

داناترست بگوید شما فضیلت شما بگوید و زیاده است و کمتر عهد الیک از ویگان در تفسیر

مَنْ بَعْضُكُمْ **ب** فَاَنْتُمْ هُنَّ اَزْ

از اد بده برابرست پس زنی خواهد ایشان را بدستوری

اَهْلِهِنَّ وَاَنْتُمْ هُنَّ اَجُورَهُنَّ

ولیات و مالکان ایشان و بدهید ایشان را کاپی عیله ایشان

يَا مَعْرُوفٍ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ

بشناخته محمود شرع بزکاح خواهند که تا زنا

مَسَافِحَاتٍ وَلَا مَخْذَاتٍ أَخَذَ

کنندگات و نه گیرندگات درستیهای

فَإِذَا الْخَصِرُ قَاتٍ أَتَىٰ بِفُلْحِشَةٍ

برجوت گیرندگات یا سوری شد پس اگر بیارند بزناي زشت

فَعَلَيْهِمْ نَصْفُ مَا عَلَىٰ

پس برایشانست نیمه آنچه بر

الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ

زنان ازادست از عذاب وحد

ذَلِكَ طَرَفٌ خَشْيِ الْعَنَتِ

از نکاح گیرندگان مران کبی است که بتوسط از دشواری و سختی عذاب از شما

مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ

متراد از عنت اینجا است و اگر صبر کنید از نکاح گیرندگان بهتر باشد تا فرزند شما بدید

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ بَرِيءٌ

زیر آنکه هر که در دنیا افتاد در عذاب دنیا و آخرت متجاوز

ع

و بخدای تعالی امر زکارست بخشنده است میخواهد

الله

اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ

وخرای تعالی تا بیدار کند برای شما و راه نماید شما را

سُنَّتَ الذِّنِّتِ مَت قَبْلَكُمْ

راه کسانی که از پیغامبر مبعوث اندیشید

وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ

و توبه دهد شما را و خدا ایوب

عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَاللَّهُ يَرِيكَ

دانا است استوار کاوست و خدای تعالی میخواهد

أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيكَ

که توبه بخشد شما را و میخواهد

الذِّنِّتِ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ

کسانی که پس روی میکنند آرزو ها و دنیا و از زبان

أَنْ تَهْمِلُوا مِنْهَا عَظِيمًا

که بگذرید از حق برکشی

بعضی جمع است که حال آنکه در سبقت درخت است
برادران و برادران که خدای بخیر را دانست
باز در حالی و ذکر و توبه است و گفتن توبه و التماس

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ

میخواهد خدای تعالی که سبک گرداند از شما

مَخْلُوقِ الْإِنْسَانِ ضَعِيفًا

سست که صبر نکند از زان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا

ای کسانی که بگرویده اید همخورد

أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ

مالهای شما را میان خود بنا جید

إِلَّا أَنْ تَكُونُوا بِنِجَارَةٍ عَنْ

مگر که باشد بازگشتی خرید از

تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ

خشنودی یکدیگر از شما و ملکشید تنهای خود را

إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

که خدای تعالی هست یشما بخشاینده

ومن

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عَدْوَانًا

وهد که بکند آن کارها بستم

وَّظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا

و بی رضایی بر زود یاشد که در استم او را در آتش دوزخ

وَكَاثَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ

و هست آن در آوردت بر خدای

يَسِيرًا إِنَّ جَهَنَّمَ أَكْبَرُ

آسان آری در یاشید از گناهات بزرگ یعنی اگر گناهات البیه

مَا تَهْوُونَ عَنْهُ تُكْفِرُ عَنْكُمْ

آنچه باز داشتید می شود از آن بیوشاییم که شما

مَسِيَّانِكُمْ وَأَنَّا خَلَقْنَاكُمْ مَخْلَأًا

بیهایی شما را بیکبار در استم شما در جای در آوردت

كَرِيمًا وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ

سنگ بزرگ و آن بهشت و از زود نبوید آنچه از وی تمایل است

اللَّهُ بِهِ يَخْضَعُكُمْ عَلَى بَعْضِ

خداوند تعالی بدینا بعضی را از شما بر بعضی

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا

مردم مردان راست بهره بادا است از بخت کردند کارها و نیک

وَاللِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا

و مردمان راست بهره بادا است از بخت کردند کارها و بد

وَأَسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ

و خواهند از خداوند تعالی از فضل او و امیدوار باشند

إِنَّ اللَّهَ كَاتِبٌ بِكُلِّ شَيْءٍ

که خداوند تعالی هست به هر چیزها

عَلِيمًا وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَازِي

دانا و هر یک از شما را کرده ایم ما خوششان و آزارشان

مِمَّا تَرَكُوا الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبِينَ

از بخت بگذارد مادر و پدر و خویشان و نزدیکان

و کسایتیک بختکند سوکندات لی عقد الموات

سید محمد ایشاق
مهره ایشاق
خدای تعالی

هفت پر هند جیوی کواہ

مریضات

آدم که در نزد افراسیاب بود و در میان افراسیاب و خدیجه

بر بعضی و بنا بر مردان نفقه کردند آن

والله اعلم
بما كان
خفي

قَائِمَاتٌ حَافِظَاتٌ لِلْغَيْبِ

قوام برادر باشند نگاه دارند باشند در غیبت موقوف

بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّائِي

بِالْبَحْرِ نَكَاحَ دَاسْتِ اسْتِ خدای تعالی و زانی که نشوز هت فحظوت

شمارت رسید ازین قوامی ایشان بست بنادر هید

وَاهِبِرْ وَهَتْ فِي امْصَاحِ

و بکلاید ایشان در جای خوار لی بستر بکلاید

وَاضِرِ تَوْهَتْ فَإِنْ اطْعَمَكُمْ

و اگر دات بفرستد بکلاید نگاه بر نسید ایشان بر آفر قوام برادر کنند

فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِمْ سَبِيلًا

بسی بخواهید برای ایشان راه بغی بهانه بخواهید

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا بَنِيرًا

که خدای تعالی هست برتر و برتر

وَأَنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا

وَأَلُو توستید خلاف میان رفت و شورش

فَابْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ

بِسُو نفرستید حکمی کاروان از خویشات مرد

وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِن

يُرِيدُ أَنْ يَصْلَحَ أَمْرُهُمْ

وَحَکمی از خویشان زن اگر خواهد هر دو حاکم راست آوردن زن ساز واری پیدا آرد

بَيْنَهُمَا إِنِ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا

میان ایشان بدیستی خدای تعالی هست همس دانای

خَيْرًا وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا

الاه بر همه چیزها و پرستید خدای تعالی را و

تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَاللَّهُ يَتَنَبَّأُ

نیاز نکنید با او چیزی را و بجای مادر و پدر یعنی در حق ایشان

اِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَى

وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ

الْقُرْبَى وَالْجَارِ الْجُنُبِ

وَالصَّاحِبِ بِالْجَنُبِ وَابْنِ

السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ

اِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ

مُخْتَلًا خَوَارِجَ الدِّينِ يَخْلَوْنَ

بِالْبُرُوقِ كَيْفَ يَزِيدُ بَكَارِهَايَ كَسَائِكَ تَجْلِي كَيْفَ

وَيَا مَرُوفَتِ النَّاسِ بِالْجَنَلِ

و. یغیر ما بیند / مرد ما تلم / بخوابی

وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ

و. پنهان دارند / آنچه بدادستایشانرا خدای تعالی

مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَنَّا لِلْكَافِرِينَ

ال / فضل خود / و ساختن ایم ما / برای کافرین

عَذَابًا مُهِينًا وَالَّذِينَ يَنفَقُونَ

عذاب / عذاب آزارنده / و آنکسانکه / نفقه میکنند

أَمْوَالَهُمْ رِيَاءَ النَّاسِ وَيَكْفُرُونَ

خواستن آنها خود را / برای نمایش / مردم است و نه کردند

بِاللَّهِ وَلَا يَوْمَ الْآخِرِ

خدا را / و نه بر روز / قیامت

وَهُمْ يَكُفُّونَ الشَّيْطَانَ

و. هرگز / باشد / و

لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا وَمَاذَا

اورا هم نشین بس بد هم نشین است وجه بوری

عَلَيْهِمْ لَهُ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

بر ایشان اگر بگویند که بخدای تعالی و روز

الْآخِرِ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ

باری پسین و نفقه کردند از آنچه روزی داده است

اللَّهُ وَكَاتِلَهُمُ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا

خدای تعالی و هست همیشه خدای تعالی بکار ایشان دانای

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظِلُّ مِثْقَالَ

پدر سق خدای تعالی هرگز نمی کند هم سنگ

ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً

مورچه خود و اگر عمار در نیکی و عیب باشد

يَصَاعُهَا وَيَكُوتُ مِنْ

دو وزن کردان خدای انرا و نهیل از

لَئِنْ أَخْرَا عَظِيمًا فَكَيْفَ

تو دیگر خود مزدی بزرگ پس چگونه باشد

إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ

جوت حاضرانیم ما از هر گروهی و امتی

بشَهِيدٍ فَجِئْنَا بِكَ عَلَيَّ

کواهی و داخل کنیم ترا ای محمد

هَؤُلَاءِ شَهِيدًا يَوْمَئِذٍ يُودَعُونَ

این امتان تو کواه ات در روز دوست دارند

الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ

کسانی که کافر شدند و نیک فرمائی نکردند پیغمبر

لَوْ تَسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ لَآتَيْنَهُمْ

اگر راست کرده شود بایشان زمین یعنی حال سواد سخنان نتوانند داشت

اللَّهُ حَلِيتُهَا بَيَّاتُهَا الَّذِينَ

ع

از خدای تعالی هیچ سخنی که بر آید ای آنرا از ایشان بگویند

آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ

بكره و بلكه اند
نزدیک نشوید
بنماز

وَأَنْتُمْ سَكَارَى حَتَّى

و شما
باشید مستنات
انکاه که

تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا

بلانیب
شما آنچه می گوید
و نزدیک نشوید
جنت است

الْأَعَابِرِ سَبِيلِ حَتَّى تَغْتَسِلُوا

مکر و آشوب راه
الذیات
انکاه که غسل کنید

وَأَنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى

و اگر
باشید بیمار
یا در

سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدُكُمْ مِنَ الْغَائِطِ

سفر
یا بیاید
یا که
از شما
از نماز
خارج شود

أَوْ لَمْ يَسْتَمِرَّ النِّسَاءُ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً

یا بیاید
و نماند
بسم
یا باید
آب

فَنَدَّ

فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا

بسر اهدا كنيد بخاک پاک ای تیمم کنید بخت بالبرکت شما

بُوجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

روهای خود و آرنجهای خود بپا راسته بخدای تعالی هست همیشه

عَفُوًّا غَفُورًا أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ

در کلمات و امر و نهی آنکه ای محجوبان ای احوال کمالیک

أَوْتُوا نَصِيحَاتِ الْكِتَابِ

را ده مشورت اند نصیحت از کتاب توبه و محبت

يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ

بر خرید گمراهی را بپایه راست و میخواهند

أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ وَاللَّهُ

که کم کنید راه راست را و خدای تعالی

أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَلَئِنْ لَمْ يَلَمَّا

دانای تر است بدشمنان شما و بسند است خدای تعالی دوست

وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا مِنَ الدِّينِ

روسنده است خدای تعالی شمارا یاری کند از آن کسانی که

هَارِفًا يَمْحَرُّ قُوَّتَ الْكَلِمَةِ عَنْ

جمود و تشنگی میگرداند سخنان را از جاریه

مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا

خود را به صفت محفل اسلام و می گویند یعنی جموعات شنیدیم قوت

وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمِعٍ

و نافرمان شدیم و بشنود در همان حال می گفتند هرگز

وَرَاعِنَا لِيَا بِالسِّنِّتِهِمْ وَبَطَحْنَا

مستحق ما و می بیند که راعنا در روی مقامی که این کلمه

فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا

در دین اسلام و اگر ایشان گفتند

سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا

شنیدیم ما و فرات برداری نموده و بشنود و بنظر سوز

لَكَات خَيْرَ الْهَمِّ وَأَقْوَمَ وَلَكِنْ

هواينه بودي بهتر موافقتانرا و راست دارنده تر و ليك

لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ

لعنت کرد ایشانرا خلاي تغاي بسبب ناکر و بدت ایشان بس شي گویند و داد بارگويي کردارند

إِلَّا قَلِيلًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

مگر ايلك از ایشان يا اي کسانيك داد شك ايد

الْكِتَابِ آمَنُوا بِمَا نَزَّلْنَا

کتاب - گویند بلخ فرود فرستاده ایم

مَصْلَحًا لِّمَعْلَمٍ مِّنْ قَبْلُ أَت

راست کوي داورك مزارد لاله باشم بشت از انك صورت قوي از ما بگردانيم

نَظْمٍ وَجَوْهَا فَتَرَاهَا عَلِي

و بي در دهت از روها بپریم بس بگردانيم انرا سوي بشت اي روي

أَزْبَارَهَا أَفَنُلْعَنُهُمْ كَمَا لَعَنَّا

سوي بشت او کتيم چنان لعنت آ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
آل محمد الطيبين الطاهرين

أَصْحَابِ السَّبْتِ طَوَكَات

بیانات شنبه کسانی بودند که شنبه را ایشان را وهست

أَمَرَ اللَّهُ مَفْخُولَاتِ اللَّهِ

فرمان خدای تعالی کرده شد ای محکم بدیستی که خدای تعالی

لَا يَخْفَرَاتِ يَشْرِكُ بِهِ

نیاحورده که اینها آورده شود

وَيَخْفَرُ مَا دُفِتَ ذَلِكَ

نیاحورده آنچه خفت آن شرک است

بِهِ يَشَاءُ وَمَنْ يَشْرِكْ

موانع را که خواهد و هر که

بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَى إِثْمًا

خدای تعالی پس بدیستی دروغی از خود ساخت بزه کار است

عَظِيمًا أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ

بزرگ است مگر ندانید که کسانی که با کینه می دانند

أَنْفُسَهُمْ بِاللَّهِ يَزْكِي مَنْ يَشَاءُ

نفسها و خود را بیک خدای تعالی پاک گرداند از گناه هر که خواهد

وَلَا يُظَاهَمُونَ فَتِيلًا أُنْظِرْ

و ستم کرده نشوید کم کرد نشوید

كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى

چگونه از خود دروغ می گویند

اللَّهِ الْكَذِبُ وَكَفِيَ بِهِ إِثْمًا

خدای تعالی دروغ می گویند اولیتم و ستم است بدان دروغ

مُبِينًا أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ

بیان کردی آنکه نیک است سوی کسانی که

أَوْثَرُوا صَبًا ثُمَّ اتَّخَذُوا

دادند شکوه و کبر و اندر کتاب نوشتند

بُيُوتَهُمْ بِالْجُبَتِ وَالْظَّالِمُونَ

بنا کردند بر خانه های خود و ستمگران

ع

میگویند

وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

وحي گویند. موات کسانی که کافر شدند از قریبشاید

هَؤُلَاءِ أَهْلَابُ مِنَ الَّذِينَ

ایشان بعضی. پورا راه راست. از کسانی که

آمَنُوا سَبِيلًا أَوْ لَيْكَ الَّذِينَ

که ایمان آوردند یا نه. ایشانند. کسانی که

لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ

لعنت کرد خداوند. لعنت کرد. و هر که

اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا

خداوند تعالی. نیابند هیچ کس. یار و یاور

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا امْلَكَ

یا هست ایشانند. از نعمه داد خداوند

فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ

و چون بخواهند از خداوند چیزی بخواهند

بندگان را. بندگان را

تَقْبِرُوا أَمْ يَحْسَدُونَ النَّاسَ

یا مجوسان

یا حسد می کنند

عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

بر آنچه داده است ایشانرا خدای تعالی از فضل خود

فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ

درستی که ما دادیم قورنلای و هم درینا کتاب را

وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا

و پند را و ما دادیم ایشانرا پادشاهی

عَظِيمًا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ

بزرگ چون ملک داد و از ایشانرا کسی بود که بگروید

بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ

و از بعضی از ایشانرا کسی بود که باز داشت و دیگران را از او

وَكَيْفَ يَجْهَرُونَ سَعِيرًا إِنَّ النَّارَ

از خود

روشن است آتش در دوزخ فروخته بدستی آتش را
مال و ملک را

كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ

کافر شدند بآیات ما سوخته خواهند شد که ما در آیم ایشان را

نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ

در آتش درخت هر بار که پوستها بپزد

بِلَئْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا

پوستی دیگر بپزد تا بچشند

الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا

عذاب حق است که خداوند عز و جل است

حَكِيمًا وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

استوار گشتند و آنکه ایمان آوردند و عمل کردند

الصَّالِحَاتِ سَنَكْخُلُهُمْ جَنَّاتٍ

زود ما آنرا که در آنجا خواهند بود

ثَرِيٍّ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

زیاد از زیر درختها آنگاه که جاری است

خَالِيَتْ فِيهَا آيَاتُ لَهُمْ فِيهَا

همیشه باشند درات جای همیشه که بایان مرایسان درات

أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَنَدْخَلَهُمْ

جفت بالیزه از حوض و نغاس و درات هم ایسان و در سب

ظِلًّا أَظْلِلُهُمْ إِنْ شَاءَ اللَّهُ يَوْمَئِذٍ

که آن سایه منقطع نکردند بدستی که خدای تعالی می فرماید شما

أَنْ تَوَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَى

که بگذارید امانتها را سوی

أَهْلِهَا وَإِذَا حَرَكْتُمْ فِيهَا

خدا و امانت و جوت حکم کنید میات

النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ

مردمان یا بدست حکم کنید براسستی و عدل

إِنَّ اللَّهَ يَعْظُمُكُمْ بِهِ

بدستی که خدای تعالی بزرگ میدارد که بدی و دهکد را

إِنَّا لِلَّهِ كَاتِبِينَ سَمِيعًا بَصِيرًا

برستی بخدای توانی هست همیشه شنوا بینا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا

ای کسانی که ایمان آورده اید فرمان بردار باشید

اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

خدا را و فرمان بردار باشید

وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ

و خداوندان را و فرمان رهی علماء و امراء از شما

إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تَوَمَّنُونَ

بلای بروی جسد من و شما

إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تَوَمَّنُونَ

بلای بروی جسد من و شما

إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تَوَمَّنُونَ

بلای بروی جسد من و شما

الْآخِرَ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ

قیامت ان طاعت دانستن بهتر است و نیکوتر

تَأْوِيلُ آيَةِ تَرَالِي الذِّبْتِ

بستنید لغز کار انگاه نگیب سنجی انگسایت

يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا

بندارند که ایشانند کردید اند

بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ

بِالْحَقِّ تَرْوَعْتَادَه سِدَه سَوِي تَوَابِي وای فرود در خاند شک است

مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُ أَنْ

ال می کند می کند می کند که

يَتَحَالَفُوا إِلَى الطَّاغُوتِ

کاو و جب بنام سنجی دیوانه

وَقَدْ أَمَرْنَا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ

ویدارستی که فرموده شد که نگویند بپناه

ع

وَيُرِيكَ الشَّيْطَانُ أَنْ يَصْلَهُمْ

و میخواند شیطان که مکره کند ایشانرا

ضَالًّا بَعِيدًا وَإِلَّا قِيلَ لَهُمْ

مکره دور از حق و چون گویند موابستانرا

تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

بیابید سوی لایق و فرستاد خدای

وَالِی السُّورِ رَأَيْتَ

و سوره بیغایر علیه السلام بیغایر ای محمل

اَلْمُتَنَافِقِينَ يَصْلَوْنَ عَنْكَ

از جماعت منافقان که بر کویانند و بیگانه اند

صُلَاةً فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَهُمْ

روی آید ایندیش بر جلوت میخوانند چون برسد ایشانرا

مُصِيبَةٌ بِمَا قَلَمَتْ أَيْدِيهِمْ

فاجعه نام ای بلای چیست فرستاده دستها را

ثُمَّ جَاءُوكَ تَخَلُفُونَ بِاللَّهِ

پس بیایند نزدیک تو سو کنند خورند بخدای تعالی

إِنَّا أَرْزَأْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا

ما نخواهیم که مکر نیکوکاری و موافقت

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ

ایشان کسانی که میداند خدای تعالی

مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ

لیغ در دلهای ایشان است پس روی بگردان

عَنْهُمْ وَعُظَاهُمْ وَقُلْ لَهُمْ

از ایشان و شده ایشان را و بگو ایشان را

فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا

در دلهای ایشان سخن تمام ترسانند

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رُسُلٍ

و نه فرستادیم ما هیچ

الْأَيْطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ

مگر بخواهی که مطاعت دارند و از او بفرمان خدای و الهی باشند

إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ

چون ستم کردند بر نفسهای خود نزد یک تو آمدند

فَاَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ

بس آفرینش خواستی از خدای تعالی و آمرزش خواهی برای ایشان

الرَّسُولَ لَوْ جَاءُوكَ تَوَّابًا

برگشتنی هرگاه بیاقتند خدای تعالی توبه کنند

لَحِيمًا فَلَا أَوَّلَ لَیُّومُنَا

نفسهای یکسان پس چنانکه با قرات می کنند

حَتَّى تَحْكُمَ لَكُمْ فِيمَا شَجَدَ بَيْنَهُمْ

تا آنکه حکم کنی در آنچه میان ایشان شهادت داده اند

ثُمَّ لَا يَجِدُكَ فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا

پس نیابد در نفسهای خود دشواری و گزند

مَا قَضَيْتَ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

از آنچه حکم کرده باشی و کارها همه بسپارند سپردت
و لَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمُ اتَّ

اَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوِ اخْرَجُوا

مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوا إِلَّا قَلِيلًا

مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ

بِهِ لَكَات خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ

تَثْبِيثًا وَإِنَّا لَتَنَاهُمْ عَنْ

ببودند و اگر آن کارها هر چه بدادی بکردند اینسانند

آخِرًا عَظِيمًا وَلَهُكَ مَنَاسِكُ
مزدی بزرگ و هدایت راه نمودن ایشان

صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا وَمَنْ يُّطِيعِ
راه راست و هر که اطاعت کرد

اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ
خدا و پیغمبر علیه السلام بر ایشان است

مَعَ الْزَيْتِ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
کسانی که نیکو بودی و غلبه علی بر ایشان

مَنْ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ
پیغمبران و راستگوین

وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ
و شهادت و نیکوین و بسیار

أُولَئِكَ رَفِيقًا ذَلِكَ الْفَضْلُ
ایشانند رفیقان آن نیکوین و آن

من

مِتَ اللَّهُ وَكَفَى بِاللَّهِ عِلْمًا ٥

از خدای تعالی و رسانده نیست خدای تعالی داناست باحوال ایشان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا

ای کسانی که ایمان آورده اید

حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوْ تَنْفِرُوا

سازحاجه خود بسازکنده دروید کرده کرده یا بروید

جَمِيعًا ۖ وَاتَّخِذُوا مِنْكُمْ مَلَائِيكَةً

همه و هر ایتمه از شما کرده هستند یعنی منافقان که خود را از شما

فَاتَّخِذُوا مِنْكُمْ مَحْصِبًا

معیاری دانند هر ایتمه درستی کنند در امور
آوردن سویی چهار و گاه
و گران دیگر از راه کنند
بر رفتن منزل

قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا

گویند هر ایتمه بگوئی کرد خدای تعالی بر من که نموده ام

مَعَهُمْ شَهِيدًا ۖ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ

با ایشان در جنگ حاضر و اگر بوسید

فَضِّلْ مَتَّ اللَّهُ لِيَقُولَ

افروني يعني نظري از خدای تعالی هاینه کردان کرومان
ودولتی و غنیتی منافقات

كَانَ لِمَاتِكَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ

جناسی که نه بودست میان شما و میان او

مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ

دوستی ای کاشکی مت بودی با ایشان

فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا فَلْيُقَاتِلْ

بِسَاسِ عَالٍ بخت عالی بخت بخانی بزرگ بس که کاروان کند بومندان

فِي سَبِيلِ اللَّهِ الذِّنْبِ

در راه خدای تعالی یا کسائی که

يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

بکری دهند زندگانی این جهات را

بِالْآخِرَةِ وَمَتَّ يُقَاتِلْ

بر نعمت آن جهان و هر که کارزار کند

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ

در راه خدای تعالی بکشته شود یا ببرد

فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

پس زود باشد که بهیم او را مژدی بزرگ ای بخت

وَمَا لَكُمْ لَا تَقَاتِلُونَ فِي

وچیزست شما که کارزار نمی کنید

سَبِيلِ اللَّهِ وَأُمُتٌ مُّصَحَّفَاتٌ

راه خدای تعالی و فرموده سید در بیان کائنات را

مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ

از مردان و زنان و فرزندان

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا

کسانی که میگویند ای خداوند ما را بیرون بیاور

مِنَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ

از این ده که ستمگران است

وَأَمَّا الْفَالَسِيُّ
فَالْفَالَسِيُّ
وَالْفَالَسِيُّ
وَالْفَالَسِيُّ

أَهْلَهَا وَأَجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيبًا
الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ
فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا
إِلَىٰ آيَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ
كَانَ ضَعِيفًا أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا

کفایت اینست و دستهای خود را و برپای دارید

ع

الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا

نماز را و بدهید زکوة مال را پس چون

كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا

نمشته بود بر ایشان کشتی کارزار

فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ

کوچه از ایشان می ترسیدند از کافران مکر

كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَفْشَخَشْيَةٍ

جود ترسیدند از خدای تعالی یا سخت تر از آن ترسیدند

وَقَالُوا رَبَّنَا لَكُنْتُ عَلَيْنَا

و گفتند ای خداوند ما جدا بنشین

الْقِتَالُ لَوْلَا أَخْرْتَنَا إِلَى

فصل ۲۰

کارزار کردی چرا آنکه داشتی

أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا

مالط

اجلی که نزدیک است بخواهد بر خوریداری این جهان

قَلْبِكَ وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ مِنْ أَتَقِي ض
وَلَا تَطْمَئِنُّوْا فِتْنَةً إِلَّا بِإِذْنِنَا تَكُونُوا
يَا كُفْرًا مَوْتٌ وَلَوْ كُنْتُمْ
فِي بَرْقٍ مَّشِيَّةٍ وَأَنْ تَصْبِرُوا
حَسَنَةً يَقُولُوكَ هَذِهِ مِنْ عِنْدِ
اللَّهِ وَأَنْ تَصْبِرُوا سَيِّئَةً يَقُولُوا
هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ

اندر کسبت و آن جهان بهتر است مرا آنکه مرا بترسد

وستم لرزه نشوید مقلان بوسند هر کس که باشد

باید شمارا عود و آنرا باشد شما

کو غلایای بلند بفرستد و اگر بوسد بر شانه

نیگوید گویند این از

خدای تعالی و اگر بوسد بر شانه بگوید گویند

این از نزد کس نیست بگوید همه از

الله

اللَّهُ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ

خدای تعالی است پس چیست مراد کورده

لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ

که نمی خواهند که در بیانند

حَدِيثًا مِمَّا آصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ

سخنی که برسد بتوای بخیر از نیکی

سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَنْزَلْنَاكَ

بدی پس از گناه نفس توست و فرستادیم مائیل

لِلنَّاسِ رِسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

برای مردم فرستادیم پیغامبری و بسند است خدای تعالی شهادت

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ

همانکه اطاعت بر داری کند پیغامبری پسندار است فرمان

اللَّهُ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ

خدای تعالی و هر که برگرداند پس نفرستادیم تو را

از
رسول
ما
ان
بهر از خدایت عزوجل

عَلَيْهِمْ حَفِظًا وَيَقُولُونَ

برایشان نگاه بان و میزبان میگویند

طَاعَةً فَإِنَّا بِكَ أَمَرٌ عِنْدَكَ

فرمان بر ما داریم پس چون پیوسته شوند از نزدیک تو

بَيْتِ طَائِفَةٍ مِنْهُمْ غَيْبِ

شیب گدازند گروهی از ایشان در حصر

الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ

آنکس تو گفته باشی ایشانرا و عبادی تعالی میگردانند و میشتند

مَا يَتَّبِعُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ

لجیب میگویند پس روی بگردان از ایشان

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ

و تو عمل کن بر خدای تعالی و بسند است خداوند

وَكَيْفَ أَفْلَحَ بَنِي إِسْرَءِيلَ

چگونه ساز و نگاه اینان شد کنند در معنی

وَلَوْ كَاتَمَتْ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ

و اگر بودی از نزدیکی دیگر جز خدای تعالی

لَوْ جَدَّ فَا يَهْ اخْتِلافاً كَثِيراً

هرچند بیافتندی درو اختلافی بسیار

وَلَا إِجَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ

و چون بیاید بر ایشان فرمان سرباز از بیغامبر علیه السلام

أَوِ الْخَوْفِ إِذَا عُوِا بِهِ وَلَوْ رَا

و یا از دشمن بیاید استکار کنند آنرا و اگر باز ندارد او را

إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولَى الْأَمْرِ

سوی پیغامبر و سوی خداوندان و علمای ابوبکر و عمر و عثمان و علی

مِنْهُمْ لَعَلَّامَةُ الذِّنِّ يَسْتَبْطُونَهُ

از ایشان هلاک کنند بداندانان را بحدیث آنرا

مِنْهُمْ وَلَوْ لَا فَضْلَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ

از ایشان و اگر نبود فضل خدای تعالی بر شما

در وقت ادایه

وَلَحْمَتُهُ لَا اتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ

و نهشایند و هر آینه بس روی می گردی شما دیوانه

الْأَقْلِيَّةَ فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

مگر اندک از شما بس کارزار کن در راه خدای تعالی

لَا تَكْلَفُ لِنَفْسِكَ وَحَرَضَ

بر کار داشتی مگر نفست تو در آنکه بر کار زاری

الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِ

کرد و بکافند واجب گردست خدای تعالی که بار دارد از شما

بِمَا آتَيْتَ كَفَرًا وَاللَّهُ

دست او بر کسانیک کافر شد و خدای تعالی

أَشَدُّ بِأَسَاءَاتِكَ وَأَشَدُّ تَرْكِكَ أَمَّتْ

از همه قریب تر و سخت تر عقوبت است هر که

يَشْفَعُ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ

خواهش کند خواهشی نیگو باشد عوارض

نصیب

نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعُ شَفَاعَةً

تَوَائِبِ اَزَاتِ دَهْرِكَ خَوَاشِیْهِ خَوَاشِیْهِ
سَيِّئَةٍ يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا

بَلْ يَاشُدْ مَرَاوِرْ بِهَذِهِ اَزَاتِ
وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِیْمًا

وَعَسَتْ هَیْئَةُ خَدَائِقِیْ بِرْ هَمَّ جِیْزِهَا تَوَا
وَإِذَا حِیَّتُمْ تُخِیَّتْ فُحِیْوَا

وَعَبْرَتِ كُورْدِ سَمَارِ حِیَّتِیْ سَلَامِ اِخْوَانِیْ بِلِیْ اَزَاتِ
بِأَحْسَنِ مِنْهَا أَوْزِدْهَا اَزَاتِ

اِنِّیْ اَبْقِیْتُ اَزَاتِ یَا هِیْمَانِ مَانِدَانِ رَدِّ کُنْدِ اِنِّیْ بِلِیْ
اللَّهُ كَاتِبٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

خَدَائِقِیْ هَسْتِ بِرْ هَمَّ جِیْزِهَا
حَسْبُنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

اِسْرَافِیْ کَارِ خَدَائِقِیْ نِیْمِ خَدَائِقِیْ دِکَرِ مَلَاوِ

نصف

لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ

هر انچه فراهم آرد شما را در روز قیامت

لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَضْدَقُ

که در چیست راست گویند

مَنْ اللَّهُ حَلِيقُنَا وَمَا لَمْ يَفِ

ای خدای تعالی بسخت بر حقیقت شما را ای مومنان

أَمَّنَا نَخِفُّ فِيهِ تَيْنٍ وَاللَّهُ

ممنافقات دو کرده شد ایست و گروهي گویند که و خدای تعالی گروهي می گویند که مومنان اند منافقات اند

أَنْ كَسَبْتُمْ بِهِمَا كَسِبُوا تَرْبُكَ

نگونسار کرد اینها را بدینجه کفیند کرده اند او میخواهد

أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ

که شما راه راست کنید کسی را که گمراه کرد او را خدای تعالی

وَمَنْ يُضِلَّ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَهُ

و هر کس را گمراه کند خدای تعالی پس هرگز نیابید

سَبِيلًا وَذَرَا لَوْ تَكْفُرُونَ
كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُوا سَوَاءً
فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّى
يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ
تَوَلَّوْا فَنَذَرُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ
حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا
مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَا ضَمِيرًا إِلَّا الَّذِينَ

رستگاری در وقت دارند این منافقات و کافرات که اگر شما کافر شوید

جنایتکار ایشان کافر شوند پس شما نیز بشوید با ایشان یکسان

پس مکتوب از ایشان دوستان همانند که

از خان و آن پس و آن بر آن در راه حادی و آن پس اگر کسی

بگذرد از آن بگذرد با ایشان و بکشید ایشان را

هر گجا که بیایید ایشان را و مکتوب از آن

همچون که ایشان دوستی کرده یاری کریز مکر آنکه

يَصْلُوتُ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ

مییوندند

یا قوی

که

بیات شما

وَيَتَنَهُمْ مِّنْ شَأْفٍ أَوْ جَافٍ

و حیات ایشان

بیمانی است

یا بیایند نزدیک شما

حَصَرَتْ صَدْرَهُمْ

درست حال شک شده است

در آنها ایشان تنگ شده

کردن

يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يَقَاتِلُوكُمْ قَوْمَهُمْ

نار کنند یا شما

یا کار نکنند

با شما خود

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ

و اگر خواستی

خدا می توانی

هر آنکه بخواهی بر شما

فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنِ اعْتَزَلُوكُمْ

یا کار نکنید یا شما پس اگر

از شما گریز کنید

فَلَمْ يَقَاتِلُوكُمْ وَالْقَوَّالِيكُمْ

و کار نکنید یا شما

و می توانید

سوی شما

السَّلامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ

صلوات پس نکردند خدای تعالی شمار بر ایشان

سَبِيلًا سَتَجِدُونَ آخِرِينَ

دست اویزی را می رود باشد که بیاورد گروه دیگر از خانات

يُرِيدُونَ أَن يُامِنُوا كُمْ

که میخواهند تا ایمان شوند

وَيَآمِنُوا قَوْمَهُمْ كَمَا آذَنُوا

و از نزدیکان خود نیز ایمان شوند هرگاه باز بدو دستورند

إِلَى الْفِتْنَةِ أَلَسُوا بِمُحَافَاتٍ

سوی گفت نگویند افتند در آن پس آنگاه

لَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمْ

ایشان از شما بگویند و در اندازند سوی شما

السَّلامَ وَيَكْفُوا إِلَيْكُمْ فَمَا لَهُمْ

استی و باز اندازند و نمیتوانند از شما سوی

وَأَقْتُلُوا هُمَ حَيْثُ تَقِفْتُمُوهُمْ

و بکشید ایشانرا در جگه که در میان ایشانرا

وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ

و شما بید که ما کردایند بر ایشان

سُلْطَانًا مُّبِينًا وَمَا كَانَ طَوْفًا

حقیقی بیکد و آشکارا و روانی است بر مومنین

أَنْ يَتَقْتُلَ مُؤْمِنًا الْأَخْطَاءُ

که بکشد مومنین که انداخته اسلام او یا غیر

وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاءً

و هر که بکشد کزیده را خطاء

فَتَرْبُرَ رَقَبَةً مُؤْمِنَةً وَّذِيَّةٌ

بهر ذیة ایستاید از او برده و ذیة ایست

مُسْلِمَةٌ إِلَى أَهْلِهَا إِنَّ

تعام تسبیع کرده سوی کسان او یعنی در راه

ع

يَصْلَحُوا فَإِنْ كَانَتْ مِنْهُمْ

صلحه کنند یعنی عفو کنند پس اگر کشت باشد از میان کرده کارات

عَلَيْكُمْ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَخَرِّبُوا

که دشمنان شما اند و آن کشته کرده باشد و ایله سلام پس کفر و ایمان

رَقِبَةً مُؤْمِنَةً وَإِنْ كَانَتْ

برده کرده ای دینش و ایله باشد و اگر باشد کشته

مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ

از قومی که میان شما و میان ایشان

مِيثَاقٌ فَلْيَكْفُرْ مُسْلِمَةً لَّي

بیمانه باشد بسخونها تسلیم کرده سوب

أَهْلِهِ وَتَخْرِبُوا رَقِبَةً مُؤْمِنَةً

در خانه او را بخراب و از او برد کرده کرده

فَمَنْ مَلَاحِدَ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ

پس هر که نتواند که برده از آن کلمه پس روزه و نیت روزه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

مَتَّاعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ ط

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

وَكَاثِلَ اللَّهِ عِلْمًا حَكِيمًا

وَهَسْت هَمِيَسُهُ خَدَايِ تَعَالَى خَانَجِي استوارکار

وَمَنْ يَغْتُلْ مُمْسًا مَّتَعَمَلًا

وَعَرَكهُ يَكْشَد كَرَوِيه رَاوَلَشَنِي قَصْدًا اَوْرَا حَلَال دَالِد

فِي زَاوَاهُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا

بِس بِلَامَت اَو اَقْتَر دَوْنِ اَمْت هَمِيَسُهُ بَالِد دِلَات

وَعَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ

وَحَسَنَهُ خَدَايِ تَعَالَى وَاجِرِ اَشَان دُرُو وَاوْرَا لَفْت كَرُو

وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا

وَسَاخْت بِرَايِلُو عَذَابِي بَزَرَك

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ

اَيِب كَسَانِيَك كَرَوِيه اَنَد جَوَا بِيَرِيَا اِسْمَا

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَتَّبِعُونَ أَوْ لَا تَقُولُوا

راه خدای تعالی بر اهستی کنید و نه گویند

طَرَفًا أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ

موا السلام را که بر مندهاخت سوی شما اخیان

لَسْتُ مُؤْمِنًا تَتَخَوُّنَ عَرَضَ

این در شان اسلام من زید امله است که من زید را به شما اوستی گفتند که من افسانه بود

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَخَدَّ اللَّهُ مَخَافَ

زندگانی دنیا است بر میل از آنکه نزدیک خدای تعالی توانی

كَثِيرَةً كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِمَّنْ

بسیار است شمارا همجوت ایشان بودید شما دشمنان

قَبْلَ فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْهِكُمْ

نازات و کافران پس منن بخار خدای تعالی بر شما

فَيَتَّبِعُونَ أَوْ لَا تَقُولُوا

بر اهستی کنید که خدای تعالی همجوت را که

خَيْرًا لَا يَسْتَوِي الْقَاعَدَةُ

مَنْ أَطْلُوْ مِنْبِتٍ غَيْرِ أَوَّلِ

الضَّرِّ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي

سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ

وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ

رَجَاءَ وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحَسَنَةَ

بِأَيَّامِهِ وَهُوَ كَرِيمٌ كَانَ لَهُ وَعْدٌ دَارِ اسْتِغْنَى تَعَالَى بِمَعْنَى

وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى

وافریدی نهاد خدای تعالی کارزار کنندگان را بر

الْقَاعِ عِلَّتْ أَجْرًا عَظِيمًا

نشستگاه بزرگ پادشاهی مزدی بزرگ

رَبِّجَاتٍ مِنْهُ وَمَخْفَرَةٍ

بایکاهای بزرگ از خدای تعالی و لغو شیعی

وَرَحْمَةٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا

و بخشایشگر و هست خدای تعالی بخشنده دلنوا

رَحِيمَاتِ الزَّيْتِ تَوْفِيهِمْ

بخشایشگر روغن کسانیک میسراند ایشان را

إِلَّا آيَكُ ظَاهِي أَنْفُسِهِمْ

فریشتگان و ایشان منتظر کار خود بر نفسهای خود

قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُتَضَعِفِينَ

فریشتگان گویند در چه کار بوداید شما می گویند ما در مانده اند در وضعیف

فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَتْرَفًا

در زمین نریستگان کوبیده نبود شمارا

أَفَتُمَارِحُ اللَّهَ وَاسِعَةً فَتَنَّا

زمین

خداي تعالي

قوت

تا هجرت

جِدُوا فِيهَا فَاوَلَيْكُم مَّا وُفِّيَهُمْ

دواخوا

بسیار استند که

جایگاه ایشان

بِجَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

دوخت

وید بازگشته جای است

دوخت

إِلَّا أَطَسْتُمْ ضَعُفِيَّتْ هِيَ

مگر

در مانند کانی

از

الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ

مردان

زنان

و فرزندان

لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَمُوتُونَ

نمی توانند که

حیلتی سازند

بسیار

سَبِيلَ الْفَاوَلِيكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ

بجای یابند پس ایشان را امید هست که از عید خدای تعالی خارج باشند

يَغْفِرَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ

در گذرد از انسان خلق هجرت و هست همیشه خدای تعالی

عَفُوًّا غَفُورًا وَمَنْ يَهَاجِرْ

در گذرد از خانه بیرون رود که از خانه بیرون رود

فِي سَبِيلِ اللَّهِ نَجِدْ فِي الْأَرْضِ

در راه خدای تعالی بیاید در زمین

مَرَاغِمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ

جایهای را مگر بسیار و فراخی رزق و بهره

يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مَهَاجِرًا

از خانه خود بیرون رود

إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ تَزِيدُكُمْ

سوی طاعت خدای تعالی و پیغمبر او پس و ثواب او

اَمْوَتَ فَقَدْ وَتَحَ اجْزَاءَ عَلِيٍّ

موت کرد پس بدینکه واجب شود مزد او بد

اللَّهُ وَكَاتَ اللَّهُ غَفُورًا

خدا ای تعالی و هست خدای تعالی غفور است

رَحِيمًا وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي

رحمت است و چون زدید در

الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ

زمین بر شما نیست

أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ

که کم کنید از نماز

أَنْ خِفْتُمْ أَنْ يُغْتَكِبَ إِلَيْكُمُ الْإِنْتِ

آنکه بترسید شما را بکشند

كَفَرُوا وَإِنَّ الْكَافِرِينَ

نکرو و بداند بدینکه ناکر و کافران

کافران

كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا وَإِذَا

هستند شما دشمنان آشکارا و چون

كُنْتُمْ فِيهِمْ قَامْتُمْ لَهُمُ

باشید توای محمد در میان ایشان بر پا ایستادید برای ایشان

الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ

نماز را بر کوی ایستند گروهی از ایشان

مَعَكُمْ وَلْيَاْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ

با توای محمد و بگیرند اسلحه را

فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ

پس چون این گروه سجده کنند پس گروه دیگر بایستد بر ایست

وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ

شماره و بیایند گروه

آخَرِيٍّ لَّيَبْصَلُوا فَلْيَصَلُّوا

مَعَكُمْ وَلِيَا خُذُوا حَذَرَهُمْ

باتو وگویند حذر نگاه داشت خون

وَأَسْلَحْتَهُمْ وَذَ الَّذِينَ كَفَرُوا

وسلحای خون دوست دارند کسانیک نگوید از

لَوْ تَغْفُلُوا عَنْ أَسْلَحْتُمْ

اگر غافل شوید از مسلحای خود

وَأَمْتَعْتَكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ

و از کالاهای خود بیستام آورند بر شما

مِثْلَهُ وَاحِدَةً وَلَا جَنَاحَ عَلَيْهِمْ

بیکبار همچو آنکه حمل آورند و نیست برده بر شما

إِنْ كَانَتْ بَيْنَكُمْ أَرْبَعٌ مِمَّنْ

اگر باشد شما از چهار نفر

مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ تُضَعُّوْنَ

باموات یا باشد شما بیمار است که بیهوش

أَسْلَحْتِكُمْ وَخَذُوا حِذْلَكُمْ

سلاحهای خود را بپوشید / حزم کار خود را بپوشید / دایره

إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ

که خدای تعالی ساخته است برای ناکرده کارها

عَذَابًا مُّهِينًا فَإِذَا قُضِيَتْ

عذای خوارکننده پس چون بگذارد

الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا

نماز پس یاد کنید خدای تعالی ایستادگان

وَقَعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا

روستایان و بر پهلوهای بکرانه بعد از

اَظْمَأْتَيْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ

یا فتنید از صبح دشمنان پس برای نماز بجا آمد نماز

إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

بر مؤمنان واجب است نماز

كِتَابًا مَّقْشُورًا وَلَا تَهْتَدُوا فِي

نقشه ترسيم کرده بيل کرده و سستی مکنيد

ابْتِغَاءَ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا

بر قوت گزیده کافرات جوت ابرو سفید و قوت او تا ملوت فانهم ياتلوت مکتا ملوت

وَتَرْجُوتَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُو

و امید می آید از خدا چیزی را که ایستاد

وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

و هست همیشه خدای دانای استوار

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ

بدین حق که ما فرستادیم سوی تو این کتاب قدرتی

لِتُذَكِّرَ بِهِ النَّاسَ بِمَا أُنْزِلَ

تا حکم کنی بهیان مردم را به آنچه فرستادیم

ع

اللَّهُ وَلَا تُكَلِّمُ الْكَافِرِينَ

خدای تعالی و عباس برای خیانت کند کلمات

خَصِيمًا وَاسْتَغْفِرَ اللَّهُ عَنْ

بیکار کرد و پاری و امرت خواه از خدای تعالی که

اللَّهُ كَانَتْ غَفُورًا رَحِيمًا

خدای تعالی است امدت و بخشاینده

وَلَا تَجَادِلْ عَنْ الْذِّنِّ

یا عمل بحث گوید و جدات از براب خدای

يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ

خیانت کنند بر نفسهای خود یک سق که خدای تعالی

لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا

دوست ندارد هر که باشد بسیار خیانت کننده

إِنَّمَا يَسْتَغْفِرُ مِنْ النَّاسِ

بجز از یوسف می دارد از عفو

وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ

و بهو خبیله ندارند از خدای تعالی و او

مَعَهُمْ إِذْ يَبْتَئُونَ مَالًا يَرِيحُهُ

با ایشانست چون شب می گذارند در سخنانی که بنشینند خدای تعالی

مِنَ الْقَوْلِ ط وَكَانَ اللَّهُ

از گفتار و هست خدای تعالی

بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا هَا أَنْتُمْ

بر آنچه می کنید و دانایان همه و همان ای کسانی که

هَؤُلَاءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ

این گروه که خصوصاً کینه از شما در پیافضای دنیا و در میان

الدُّنْيَا فَمَنْ يَبْجَارِ اللَّهُ عَنْهُمْ

دنیا پس نیست که خصوصاً کینه از اسم خداوند تعالی از او و ایشان

يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ

روز قیامت یا کیست آن که باشد

عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا وَمَنْ يَعْمَلْ

برایشان کار را در وقت در هر که میکند

سَوْءًا أَوْ يَظْلِمَ نَفْسَهُ ثُمَّ

بدی یا ستم کند بر نفس خود بس

يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا

مروغ شود از خدا ی غایب بیابد خدای غایب امور کار

رَحِيمًا وَمَنْ يَكْسِبْ

بخشایش دهد و هر که میکند

اِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ

زود کاری سر هوشم میکند اثرا بر نفس خود

وَكُلَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمًا

و هست همیشه خدای دانای استوار و کاب

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا

و هر که کند کار بد یا زود کاری کند و سو کند خود بد و

ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيًّا فَقَدْ اِخْتَلَفَ

پس پند از او انداخت بدی کنایه پس هر چه بدی بود

بِهَتَانَا وَانْشَأَ مَبِينًا وَلَوْلَا

و بال دروغی و بزه اشکار و اگر نشینتی یعنی نودبی

فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَلِخَمَّتْهُ

نیکی بجای خطاب تعالی بر تو ای محمد نه بخشایش

لَهُمْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ اَنْ يَّضْلُوكَ

هر چند تصاد کردند بود که گروهی که همراه لغت

وَمَا يَضِلُّونَ اِلَّا اَنْفُسُهُمْ

و نگاه نکنند ایشانان کرد نفسهای خود را

وَمَا يَضُرُّكَ مِنْ شَيْءٍ وَّاَنْزَلَ

و زیان نتوانند رسانند از هیچ چیزی و نازل

اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ

و

قرآن بر تو

وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ

و احكام شيعه و بيا مويخته تولا انج توارا

تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ

ني دانسته و هست نيکويي فضل خداي تعالي

عَلَيْكَ عَظِيمًا لَا خَيْرَ فِي

بر تو بزرگ و عظيم است نيکويي خود

كَثِيرٍ مِّنْ جُودِهِمُ الْأَمْرِ

بياري از راز گفتن اينها مگر انك

أَمْ بِصَلَاةٍ أَوْ مَعْرِفَةٍ

بفرايد بصايمه رازت يا سخني و كاري بسند يله

أَوْ إِصْلَاحِ بَيْنِ النَّاسِ

يا راست كردن ميان مردم

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ

و هر كه اين كارها براي بهشت

مَرْضَاتِ اللَّهِ فَتَوْفَ

خستوری خدای تعالی بس زود باشد

نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا وَمَنْ

که برهیم، نزدیکی بزرگ و هر که

يَشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ

خلاف کند پیغمبر را علیه السلام از پس

مَا بُيِّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ

آنکه بداند از راه راست و پیروی کند

زَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ

جانب را که ویدکان دروگران را

مَا تَوَلَّى وَنُضْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ

پلنج اختیار کرد و در اندام او را در دوزخ وید

مَصِيرًا إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ

سازگار گشت است در سببی خدای تعالی بداند

يُشْرِكْ بِهِ وَيَغْفِرْ مَا دُونَهُ ذَلِكَ

اوله شود بلكه و بياوردد ليخ جف آن شرک باشد

لَمْ يَشَأْ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ

موانگشوا که خواهد و هر که انبار آرد بخداي تعالی يسو يارستي

ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا اِنَّ يَدْعُونَ

مکراه شد مکراه شد دور از حق نمی برستند این اهل ملک معبود

مِنْ دُونِهِ اِلَّا اِنَّا نَدْعُو

از جند خداي تعالی مگر ما را کمال اي ذات موری و مبی خوانند

اِلَّا شَيْطَانًا مَّيْمَنًا لَّعَنَهُ اللَّهُ

مگر دشمن بيسود اهل از فرمان بردار گي لعنت بر اوست و ابليس

وَقَالَ لَا تَخْذَنْ مِنْ عِبَادِكِ

و گفت ابليس هاینه بکنیدم او را بندگان تو

نَصِيْبًا مَّفْرُوضًا وَلَا ضَلَّ لَهُمْ

برای مکره ای و هاینه گمراه گمراه

وَلَا مَنبِتَهُمْ وَلَا مَرْتَهُمْ فَلْيَبْشُرُوا

و امیدوار گم ایشانرا از نهی و هدایت بفرمایم
و ای بسیار ایشانرا

أَذَاتِ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرْتَهُمْ

کوشها چهار پایا را و بفرمایم ایشانرا

فَلْيَخَيْرَ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ

تا بگردانتان افرید خدای تعالی و هر که

يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّنْ دُونِ

بگردد دیو را دوست از خدا

اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خَسِرًا مُّبِينًا يَعْلَهُمْ

خدای تعالی ببرد و سستی زبان کرد زبان کرد بیلا
و غلظ دهان ایشانرا

وَيُؤْتِيهِمْ وَمَا يَعْلَهُمُ الشَّيْطَانُ

و امیدوار کند ایشانرا و نیست و علق و ادب دیو ایشانرا

الْأَعْرُورَ أُولَئِكَ مَاؤُهُمْ

مکرون سستی

ایشان باشد

کدر جان

محمد

جَهَنَّمَ وَلَا يَجْدُونَ عَنْهَا

اتس دروغ است و نیابند زنا

مَيْصَا وَالَّذِينَ آمَنُوا

دهایشی و آنکسان که بگرویده اند

وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُخْلِعُهُمْ

و بگردانیم کارهای نیک زود باشد که در این ایام

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

دریاچه های که بیرون از زیر درختان آن باغها

الْأَنْهَارِ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

در آنجا که خواهند ماند در آنجا همیشه جاودات باشند

وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ

و وعده دادند خدای تعالی بر اینها و کس است راست گوی تر

مِنَ اللَّهِ قِيلَ لَا يَمَانِيكُمْ

از این تعالی گفتند که نیست از کوه و درود و غلای

وَلَا آمَانَةَ أَهْلَ الْكِتَابِ ^طمَنْ

وتم بار زوها و جهودات و ترسیایات هر که

يَعْمَلْ سَوْءً يُجْزِيهِ وَلَا يُجْزِلُهُ

بکنند بدی بداش داده شود و نباید او را بی خیر

مَنْ دَرَفَتِ ^۳اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا ضَرَّ

از حق خلای اقای دوستی و نه باری دمی

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ

و عمل کند از کارهای نیک

مِنْ ذِكْرِ آوَانْتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ

از یاد آوردن او و او ایمان دارد

فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ

پس ایشانند که در آیند در بهشت

وَلَا يُظَاهَمُونَ فِي الْقَبْرِ ^۴وَمَنْ

و در قبر در ستیزه

مقدار جان و حسن و کسب

حسن

أَخْسَرْتُ إِنِّي كُنتُ مِنَ الْآسِفِينَ

نیکیوترست دیوانه از آن کس که اسلام آورده و گردن نهاده است

لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ

و خالص برای او نیکی کار باشد و سرور بخورد دین

إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ

ابراهیم خلیل را روی گردانیده اهل و گرفت خدای تعالی

إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا وَلِلَّهِ مَا فِي

ابراهیم را دوست و مملکت است یعنی در

السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

آسمان و آنچه در زمین است

وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا

و هست همیشه بود خدای تعالی همه چیزها را باطنی و بیرون

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ

و استفتای می کنند از توای محمد در مسائل زنان بگو که خدای تعالی

يَفْتِيكُمْ فِيهِ مَائِدَةٌ عَلَيْكُمْ

فتوي در كار ايشان و ليح خوانده مي شود بر شما

فِي الْكِتَابِ فِي يَتَاهِي

در قرات در كار زنان

النِّسَاءِ اللَّائِي لَا تُوْهِدُ

نبايد سبكه بزنند و مادران زنان مي دهيد اهل عرا ايشان را

مَا كُنَّ لَهَا وَتَرَعِبُوْا

لحم بشته شده است و ملا و رده و رعبت مي كنيد از آن

أَنْ تَنْكَحُوْهُنَّ وَأَمْسَتْ ضَعِيفَاتٌ

و فتوي مي دهيد خداي تعالي بيايد كه بزيب خواهيد ايشان را

مَنْ أُولَآئِكَ وَأَنْ تَقُوْمُوا

از طفلان خود كه نصيب ايشان مي شود و آنكه ايشان را

لِيَتَّيَّ بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا

براي بي زلالت و براسايي بركات آيت و ليح

من

هِيَ خَيْرٌ فَاِنَّ اللَّهَ كَانَتْ

از آنکه بپسندیدم که خدای تعالی هست

بِهِ عَلِيمًا وَاتِ امْرَأَةً

بلای زنی و آنکه

خَافَتْ هِيَ بِعَظَمَةِ شَوْزَا

ترسید و بلای از شوی خود سرگشتی و آنکه بخامعیت

أَوَاعِرَاضًا فَلَا جَنَاحَ عَلَيْهِمَا

یا برآید و روی پس نیست برآید

أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ

که صلح در میان و فتنه کنند میان ایشان یعنی صلح کنندای آن و شوی صلح

خَيْرٌ وَأَحْضَرْتَ الْإِنْفُسَ

از خود و حاضر و افروغ شده است

الشَّعْطَ وَأَنْ تَحْسِنُوا وَتَتَّقُوا

و آنکه و آنکه اگر بپسندیدم که و آنکه

قَاتِ اللَّهَ كَاتِ بِمَا تَعْمَلُونَ

بِسْمِ الرَّسُولِ الْخَلِيقِ هَسْتِ بِدَاتِ كِهْ مِيَكْنِدِ

خَيْرًا وَلَوْ تَسْتَطِيعُونَ

اگاه و هرگز نتوانید

أَنْ تَعْلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ

كِهْ بَرَابَرِ دَارِ مِيَا تَرَنَاتِ

وَلَوْ حَرَضْتُمْ فَلَا تَهْتَبِلُونَ

وَكَرَدَاتِ كُو خَشْ كَنِيدِ بَسْ كَمُودِي

كُلَّ امِيلٍ فَتَذَرُوهَا كَامِلَةً

هَمِهْ لَشْتَنِ سَوِي كُنْفَرِ كِهْ تَرَكِي اِيَهْ اَنْدِ كَرَنِ جَوْنِ اَوْ خَرِجَاتِ عَمَلِ وَفَرِ عَمَلِ

وَأَنْ تَصْلَحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ

دَا تَرَايِدِ مِيَا تَرَنَاتِ وَ جَمِ عَمَلِ لَيْسَ بِدَا كَرِ

اللَّهُ كَاتِ غَفُورًا رَحِيمًا

خَلَايِ تَعَالِي هَسْتِ اَمُورِ كَارِ

وَاتَّيْتَفَرَّقَا يَغِيٓبُ ٱللَّهُ

وَأَكْرَزَتْ وَشَوِيٓءٌ أَرْكَرَ بَكْرٍ خَلَايَ تَغَايِ
يَسِيَّازْ كُنْدَ حَلَا شَوِيٓءٌ

كَأَمْنٍ سَعَتِهِ وَكَانَ ٱللَّهُ

مَرْكَبِيَّ از تَوَانْ كَرْبِ وَهَسْتِ خَدَايَ تَغَايِ

وَإِسْعَاحَ كَيْمًا ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي

تَوَانْكَ سَمَوَاتِ كَارِ وَمِنْ خَلْقِ اِهْمَاتِ لَفْجِ دَلِ

ٱلسَّمٰوٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ

اِسْمَ اَهْمَا اَفْجِ هَلِ اَرْضِيْنَ اَسْتِ

وَلَقَدْ وَصَّيْنَا ٱلْزَيْنْتَ اَوْثَقَا

وَأَمْرَ اَهْمَا وَوَصِيَّتِ اَهْمَا مَوَاسِيَّتِيْكَ اَدَا اَهْمَا

ٱلْكِتَٰبِ مِنْ قَبْلِكَ وَاِيَّاكُمْ

كِتَابِ اَهْمَا اَهْمَا اَهْمَا اَهْمَا

اَبِ اتَّقُوا ٱللَّهَ ۝ وَازْ تَكْفُرُوا

اَهْمَا اَهْمَا اَهْمَا اَهْمَا اَهْمَا اَهْمَا

فَاتَ **لِلَّهِ** مَا فِي السَّمَوَاتِ

بسم الله که موحدا بر است لیخ در اسمها

وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ **لِلَّهِ**

لیخ در زمین است و بود و هست و باشد خداوند

غَنِيًّا حَمِيدًا **وَاللَّهُ** مَا فِي

توانگر و بی نیاز ستوده و موحدا بر است لیخ در

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

اسماها لیخ در زمین است

وَكَفَى **بِاللَّهِ** وَكِيلًا

و بسند است خدای تعالی کاروان و نگهبان آفر

يَشَاءُ يَذْهَبُكُمْ أَيْهَا النَّاسُ

خواهد بخواید ببرد شما ای مردمان

وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ **لِلَّهِ**

وینست آید و بیست آید

غَنِيًّا

عَلَيْكَ قَلِيلًا مِنْ كَرَمِي

بر لطفها توانا هر که بخواید

ثَوَابِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ

غنیمت و مال این جهان یس نزدیک خداست

ثَوَابِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ

ثواب غنیمت و مال دنیا و آخرت و هست

اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا يَا أَيُّهَا

خداوند تعالی شنوای بینا ای

الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا تَوَّابِينَ

ای کسانی که ایمان آورده اید باشید

بِالْقِسْطِ شَهِدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَي

براستی گواهان برای خداوندی و اگر چه بر

أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ

خودتان یا پدران و اقربان

اَنْ يَكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَقِيرًا **فَاللّٰهُ**

اگر چه انلس گواهي توان گفت اما يادرويش بسو خداي تعالي
بروي دعيد

اَوْ لِيْ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰى

سزاوارست اينشان بسويس روي كنيد آرزوي نفس

اَنْ تَغْلُوْا وَاَنْ تَلُوْا اَوْ تَعْرِضُوْا

که غلب كنيد و استي و اگر از گواهي زان بگراييد بسويي كنيد اينان

فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

بسو انبياء خداي تعالي هست بل الله ميكنيد

خَبِيرًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

اگاه و داننا اي اي کسانيك بگريد اين

آمِنُوا **يَا اللّٰهُ** وَرَسُولَهُ وَالْكِتَابَ

ايمان كنيد بخداي تعالي و رسا مي و او عبيد و كتاب

الَّذِي نَزَّلَ عَلٰى رَسُوْلِهِ

آن گواهي که انور و فرستاده بر پيغمبر خداي تعالي

وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ

بر محمد و هم ب کتابی آن کتابی که خود فرستاد

مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ

پیش از قرآن و هر که کافر شود بخدائی تعالی

وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ

و فرشتگان او و کتابهای او و پیغامبران او

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا

و هر روز قیامت بسن بدیست مگرداند گمراه شد

بَعِيدًا إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ

دور از حق درستی کسیانیک بگرویدند پس کافر شدند

كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا

بنیادیت پس بگرویدند یا حقیقت پس کافر شدند بدیدند

ثُمَّ أَرَادُوا كُفْرًا وَلَكِنْ

پس بخواستند کفر کنند و لکن

وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ

وَنَاكَرُوا بِيَكَانُوا دَر دَوْتَح

جَمِيعًا ذَٰلِذِينَ يَتَّبِعُونَ

خَدِيمِ يَعْنِي مَوْلَا كَسَا فِي رَاكِهِ جَسَمِ يَدَارَتِ

بِكُمْ فَآتَ كَاتِلَكُمْ فَتَحَ

بِيَكَارُوا بِيَعْلَمُوا بِأَشَدَّ شَمَارًا

مِّنَ اللَّهِ قَالُوا أَمْرُنَا مَعَكُمْ

أَمْرُ خَدَايَا تَعَالَى كَرِيمًا أَمْرًا أَشْهَابُ بُوْدَه اِيَم

وَأَتَ كَاتِلُكَافِرِينَ

وَأَكْرَ بَاشَدَ نَاكَرُوا بِيَكَانُوا

نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْخَوْذَ

أَكْبَرَهُ كَوْنَهُ أَمْرًا غَالِبًا بُوْدَه اِيَم وَمُسْتَوْدَعًا

عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعَكُمْ مِّمَّا

بُرْشَا وَرَاكَ اَسْتِيم شَمَارًا

الْمَوَدَّةِ

اَمْلُؤْ مِنْبِتَ ط **فَاللّٰهُ** تَحْكُمُ بَيْنَكُمْ

کرویدگان بسو خدای تعالی حکم کند میان شما

يَوْمَ الْقِيَمَةِ ط وَلَنْ يَجْعَلَ **اللّٰهُ**

روز قیامت و هرگز نیکو داند خدای تعالی

لِلْكَافِرِينَ عَلَيَّ اَمْلُؤْ مِنْبِتَ

بر مکرانندگان کرویدگان

سَبِيلِ آيَاتِ اَمْلُنَا فَقَبِيتَ

بر روی آیتان ایستاده در روایت جنات می باشد

يَخَادِعُ عَوْتَ **اللّٰهِ** وَهُوَ

که ابدی کنند خدای تعالی و او ایشان را

خَادِعُهُمْ **وَ** اِذَا قَامُوا اِلَى

خدای قیامت و ایستاد و چون برخیزند منافقان سوی

الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالِي

مانند بر خیزند کاهلان

يَرَأَوْتِ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ

بی نمایند مودمان را بیغاف و یاد نکند

اللَّهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْ ذِي بَيْنٍ

خدای تعالی را مگر اندک کردند بگفت اند میان کفر

ذَلِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

وایمان نه ایشان را بجهنم اند و بایشان

هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَمَنْ يُّضِلَّ اللَّهُ

یا کافر اند و هر که گمراه کند او را خدای تعالی

فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا يَا أَيُّهَا

ای بگو هر که نیاید تو ای محمد برای او راه است

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا

کسانی که بگویند ایمان

الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ

بیگانه و دوستان از

اَمْوُصِيَّتْ طَاثِرِيْدَقْتْ اَنْ

که بگوید که ای خواهی

تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا

بکنید برای خدای تعالی بر خود حجتی

مَبِيْنٰتٍ اٰمَنٰتٍ فَيُفِيْ

بیدار بیدار که در روز قیامت در دادگاه

الدَّرَكِ الْاَسْفَلِ مِنَ النَّارِ

در تخته پاینده که فروستند هم است از درگاه دوزخ

وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيْرًا اِلَّا

و نخواهی یافت برای ایشان یاری دهنده

الَّذِيْنَ تَابُوْا وَاصْلَوْا وَاعْتَصَمُوْا

کسانی که توبه کردند و راست گفتند آنچه بپا داشتند و چنگ زدند

بِاللّٰهِ وَاخْلَصُوْا دِيْنََهُمْ لِلّٰهِ

برای خدا و پاک کردند دین خود را برای خدا

فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ

سوار ایشان باشند یا کروید کات و زور باشند

يُوْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا

بلهد خدای تعالی کروید کاتل مژدی

عَظِيمًا مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ

بزرگ چه کند خدای تعالی عذاب خود را بر شما

إِنَّ شَكَرْتُمْ وَأَمْنْتُمْ

آله سپاس بگوئید یا بدارید و بیک و بیل سزای کردید

وَكَاثِلَ اللَّهُ

و هست خدای تعالی

شَاكِرًا

بادارنده نعمت سپاس داران

عَلِيمًا

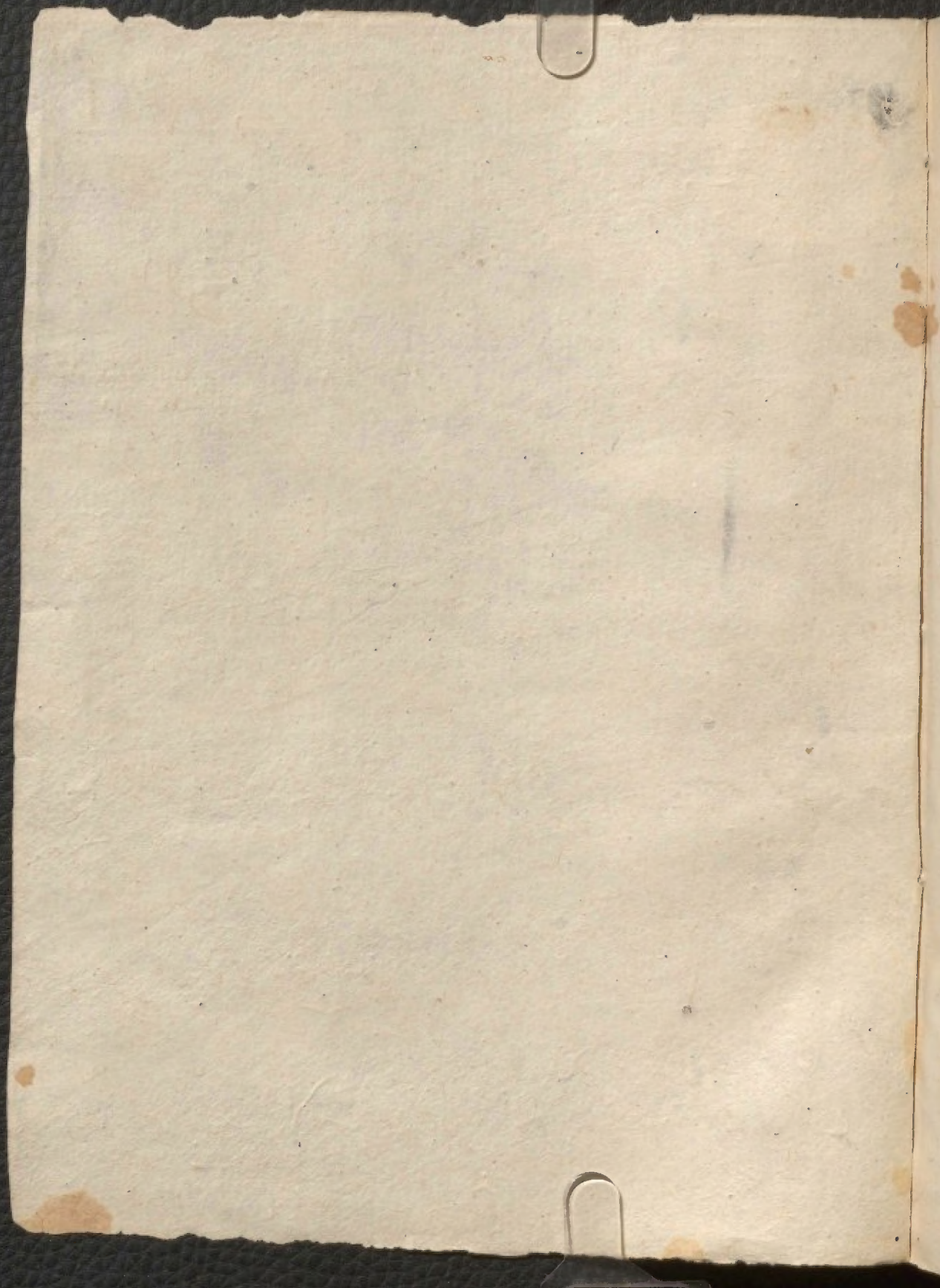

وقف
 کرد این جرم کلام مجرب و فرما احمد بوفیق
 فعال لما یرید یا بخت جرم دیگر مده امیدوار
 بر حمت پروردگار اضعف عباد الله مسکون بر خمدار
 کرم الله نصر الله المخاطب الخضر العالی منصور الملک
 برب منصور الملک منصور و مملک دیوان عالی فزاد در دام
 عالم حضرت شاه یابار و مسکون عباد الغنی کرم الله
 نصر الله المخاطب منصور الملک منصور و مملک طول در نعم
 و جود خلفاً صالحاً تا کاف اهل السلام بنحو اتم
 و واقف بر دعاء ایمان و سرخوردی هر دو جهان یار زند
 و تقی صبح نرخی تا هیچ کسی هیچ تا ویلی لذت و پیدار

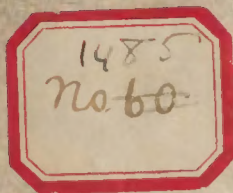

سرعی ملک خود سازد و ندزد و راهز نکند
و نه بخشد و نه فروشد و بدل نکند و کوه نرسد
تجاوز نکند خصم او صاحب کلام ملک العالم
یا مژد بحکم قوله تعالی قمت بربله بعد ما سمعته
فانما اشته علی الذین یبدلونہ ان انی
سمیع علیم اگر حرفی یاوری فوت شود
حوالنا، مسعود نور صندور ^{حاکم} قلعه رسته نور را
خیر کشید تا نوسانده تمام کرد اند الرابع در شهر
المبارک رمضان عمده رکاب بر میان و بجا

1485

no 60